

UFO FORUM

• FORUM FOR NORSKE UFO-FORENINGER OG INTERESSERTE •

ARBETSGRUPPEN FOR UFOLOGI

UTGITT AV

NUFOC

NORSK UFO CENTER*

Postboks 2119, 7001 Trondheim, Norway.

NR. 3 • INNHOLD • 1974

- + REDAKSJONELT
- + "U.S. VITENSKAPSMENN I KONTAKT MED
SIVILISASJON I DET YTRE ROM" - -
- + MØTE MED JUPITER
- + URI GELLER OG DET UKJENTE
- + "DET VAR EN FLYGENDE TALIERKEN"
BILLEDBLADET NÅ's UFO-REPORTASJER I NR 16/18
- + "UFO's FROM BEHIND THE IRON CURTAIN"
- + BOKANMELDELSER

m.m.

K L D A R S S U N L L I

/Ved bestilling, vg. oppgi
hvilken av de to utgaver
som ønskes !/

*

I den forbindelse regner vi også med noen gjester fra utenfor landegrensene, og det var med glede vi mottok meldingen fra Jan-Ove Sundberg og to andre fra Riksorganisationen UFO-Sverige's Centralgruppe i Motala, om at de ønsket å være tilstede.

(forts side 4)

=====

== "U.S. VITENSKAPSMENN HAR VÆRT I KONTAKT MED ==
== EN CIVILISASJON I DET YTRE ROM" - - ==
== "MEN PENTAGON DEMENTERTE BEGIVENHETEN FOR Å ==
== FORHINDRE LANDSOMFATTENDE PANIKK" - - ==
=====

Forsøker andre verdener å kommunisere med oss ?
Major Donald Keyhoe hevder at kontakt allerede har forekommet, men at amerikanske militære ledere dementerte det av frykt for en landsomfattende panikk. Keyhoe, veteran innen UFO-forskningen, presenterer sine forbløffende beviser i en ny bok, "Aliens from Space". I tretten år var Keyhoe leder av National Investigation Committee on Aerial Phenomena (NICAP), en undersøkelsesgruppe hovedsakelig bestående av pensjonerte militære offiserer, og han er forfatter av tre bestsellere om UFO'er. Her, i tredje bind av serien, forteller Keyhoe om hvordan vi kom i kontakt med fremmede og hva som skjedde.

Av major Donald Keyhoe

I løpet av noen få utrolige øyeblikk peilet en forbløffet gruppe av amerikanske topp-vitenskapsmenn inn sterke signaler i intelligent kode fra en sivilisasjon i det ytre rom. Begivenheten ble hurtig dementert av Pentagon - men den førte med seg et hemmelig møte mellom prominente vitenskapsmenn, som antok at omkring 40 - 50 millioner verdener forsøker å peile inn jorden.

Det var i 1959 at National Science Foundation satte opp et program for å lytte til budskap fra verdensrommet. Lytteprosjektet startet ved Green Bank, West Virginia, hvor et radioastronomilaboratorium ble tatt i bruk av gruppen. Direktøren for observatoriet var dr. Otto Struve, en av de mest framtrедende astronomer i verden.

I 1960 forbløffet dr. Struve både den vitenskapelige verden og publikum ved å annonsere programmet, som ble kalt Project Ozma. I en rapport til pressen uttalte han at det må finnes minst en million beboede planeter i vår galakse, og at mange av de mer avanserte sivilisasjoner sannsynligvis har mistanke om- eller definitivt kjenner til jordens eksistens. Han presiserte at det var av vital betydning å gjøre forsøk på å etablere kommunikasjon.

Leder for Project Ozma var dr. Frank Drake. Tidlig i 1961 tok Drake og hans stab sine første skritt i denne retning, og fokuserte stjernen Tau Ceti, en av de nærmeste soler med sannsynlig planetfølge. Ingen av vitenskapsmennene var forberedt på det som skjedde. Etter mindre enn to sekunder hørte man sterke signaler - umiskjennelig i intelligent kode. Dette var litt av en umiddelbar suksess for de forbløffede lytterne, men det var tydelig at de hadde peilet inn en sivilisasjon fra en annen planet - en begivenhet som var for dramatisk til å holdes skjult. Men da den ble kjent rykket Pentagon øyeblikkelig ut med en dementerende forklaring. Den gikk ut på at de antatte signalene fra rommet i virkeligheten stammet fra en hemmelig militær stasjon, så viktig at den ikke kunne bli identifisert for publikum.

(forts neste side)

"U.S. vitenskapsmenn - fortsatt fra forrige side

Straks etter erklærte dr. Struve Project Ozma lukket. Til stor overraskelse for de reporterne som hadde hørt han annonsere forskningen snudde han nå fullstendig om sin tidligere oppfatning om prosjektets viktighet.

Hva kunne ha forårsaket at denne høyt ansette vitenskapsmannen nå utsatte seg for latterliggjørelse ved å foreta en slik eiendommelig handling? Faktisk er det mye som tyder på at Tau Ceti-signalene var blitt deschiffreert, og at de hadde forårsaket en plutselig og dyp frykt.

Sterke krefter må ha vært involvert i Struves plutselige retrett. Beviset for dette finnes i den utvikling som fulgte.

I november 1961 ble det holdt hemmelig møte mellom vitenskapsmenn på Green Bank for å anslå antallet av kloder som kunne tenkes å være i stand til å kommunisere med Jorden. I spissen for møtet sto mannen som hadde avvirket Ozma-prosjektet, dr. Otto Struve. Sammen med han arbeidet dr. Malvin Calvin, dr. John C. Lilly, dr. Frank Drake, dr. Carl Sagan og adskillige andre. Etter lange diskusjoner og kalkulasjoner bifalt hele gruppen den hemmelige antakelse kjent som "The Green Bank Formula": Der finnes omkring 40 - 50 millioner verdener som forsøker å sende oss signaler, eller som lytter etter signaler fra Jorden.

Siden da har Project Ozma kontinuerlig lyttet etter rom-signaler fra en stasjon i Puerto Rico. Operasjonen er nå underlagt AF Office of Scientific Research, og ethvert dramatisk budskap vil sannsynligvis bli holdt hemmelig.

Kilde: National Enquirer (dato desverre ukjent)

-----0-----

Som et apropos til foranstående artikkel bringer vi et annet innslag fra samme avis:

"INDIKASJON PÅ LIV I GALAKSENE"

Pasadena, California, fredag.

Oppdagelsen til dr. Leonid Welichew, en 34 år gammel radioastronom ved California Institute of Technology, er et nytt stykke sterk indikasjon til støtte for de vitenskapsmenn som går inn for at det må finnes intelligente livsformer andre steder i universet. Galaksene er enorme familier av opptil 100 000 millioner stjerner eller mer.

Solen er en stjerne i en galakse, Melkeveien.

Dr. Welichew fant at hydrogen- og oxygen-atomer som finnes i støvet mellom stjernene i to galakser 193 trillioner kilometer fra jorden organiserer seg i dannelsen av hydroksyl-radikalet, et kjemikalium ansett som essensielt for utviklingen av liv. Oppdagelsen betyr at den samme prosess som førte til liv på jorden sannsynligvis foregår over alt i universet. Tilstedeværelsen av disse prosesser i milliarder av år kan ha ført til utviklingen av intelligent liv andre steder, uttaler vitenskapsmennene.

(Fortsettes neste side)

Indikasjon på liv - fortsatt fra forrige side

Andre vitenskapsmenn

Dr. Weliachew's uttalelse falt idet andre forskere var engasjert i en annen metode for leting etter liv i rommet. De reiser spørsmålet: Hva dersom fremmede vesener i en eller annen fjern galakse forsøker å kommunisere med oss akkurat nå? Hvordan kunne vi oppdage deres signaler? Det ville være som å lete etter en nål i en høystakk - når du ikke vet hvordan nålen ser ut, og i en meget stor høystakk - sa dr. Bernhard Oliver, en gjesteproffessor ved Stanford University.

Signaler

Dr. Oliver er leder av Project Cyclops, et sommerprogram som engasjerer 20 universitetsvitenskapsmenn og ingeniører. På et møte ved National Aeronautics and Space Administration's Ames Research Centre, i Montana View i California, foretok de en seriøs overveielse av hvordan man ville kunne registrere signaler som andre livsformer kanskje sendte til Jorden.

- Vi diskuterer forsvarligheten av å forsøke et program som kunne ha reelle muligheter til å registrere signaler fra andre sivilisasjoner i universet, sa han. - Og søker å komme til enighet om hva slags teknologi, utstyr og mannskap som er nødvendig, samt hva det hele ville beløpe seg til i dollar.

En talsmann fra NASA uttalte at man der ikke var rede til å støtte et slikt program. Men sommerstudiet og de 115.000 dollars dette ble støttet med av regjeringen var et tegn på den forandring i tenkemåte som har funnet sted hos mange vitenskapsmenn i løpet av de siste tyve år, når det gjelder spørsmålet om liv i universet. (-Sapa-AP).

-----0-----

REDAKSJONELT - forts fra side 1

Jan-Ove Sundberg og hans kolleger har fattet spesiell interesse for den del av UFO-logien som populært kalles "sea anomalies", eller også "U.S.O." (Unidentified Submarine Objects); og etter avsluttet aksjon ved Namsenfjorden går Norgesturen videre til Sognefjorden, hvor de skal foreta visse undersøkelser i forbindelse med de "mystiske u-båtene" som har vært observert der, og som den gangen involverte den norske marinen i en noe besynderlig jakt. Etter noen dager ved denne langstrakte fjord drar de videre til England, før en - etter vårt syn - noe hektisk sommerferie er avsluttet.

Siden vi først har nevnt disse tre kolleger fra Motala kan vi gjerne med det samme ta med at i følge det materialet vi har mottatt synes også svenske innsjøer å være et yndet tilholdssted for ET ELLER ANNET, som man har store problemer med å plassere innenfor konvensjonelle rammer - på tross av enkeltes iherdige forsøk. Flere navngitte svenske innsjøer og vann er nevnt som konkrete eksempler på dette, og noe merkelig later det virkelig til å være i gang.

(fortsettes side 7)

K. Stenødegård

Møte med Jupiter - fortsatt fra forrige side

Finnes det på andre kloder skapninger som overgår vår i intelligens, som foreløpig kun har tatt de første famlende skritt ut i de store hemmeligheters uendelige rom ?

Vårt visittkort

Skulle de finnes kan Pioneer 10 levere dem vårt visittkort. Sonden bærer som kjent en plate hvis innhold skulle kunne tydes av vesener tilhørende en noenlunde avansert kultur. Den viser en tegning av en mann og en kvinne, samt en angivelse av hvorfra Pioneer 10 er kommet, og hvordan den beveget seg ut av vårt planetsystem. Så er det bare å vente på svar...

Pioneer 10 var programmert til å sende 240 bilder av Jupiter, og 10 av den største av dens tolv måner tilbake til jorden. Samtidig forteller den via radiosignaler og mottar ustanselig ordrer fra jorden, og selv om disse beveger seg med lysets hastighet (300 000 km per sekund), så tar det hver gang 45 minutter. Men Pioneer 10 kom omtrent uskadd gjennom Jupiters strålingsbelte, skjønt dette er en million ganger sterkere enn jordens. Og, som dr. John Simpson ved Chicagos universitet uttalte: -Vi kan kaste alle århundregamle teorier om Jupiter ut gjennom vinduet. Vi må begynne å tenke alle våre hypoteser om

Mystiske Jupiter

Jupiter er ti ganger så stor som Jorden og har et majestetisk følge av tolv måner, hvorav i hvert fall én antas å ligne Jorden på det tidspunkt da den ble til.

Hvis det ombord i Pioneer 10 hadde befunnet seg en astronaut ville han se Jupiter fire ganger så stor som vår måne, og 80 ganger så lyssterk. Han kunne med letthet ha lest en avis inne i romkabinen.

Det første store spørsmål som vitenskapsmennene ønsker besvart er om man kan betrakte Jupiter som en planet under utvikling, eller kanskje på vei til å krympe sammen og forvandles til en jordlignende, mindre planet, eller om den kan være en stjerne som ble for liten til virkelig å kunne utvikle en stjernes fulle prakt. Man vet ihvertfall at Jupiter utvikler tre ganger så mye energi som den får fra Solen, og derfor ikke kan kalles en "død planet".

Den røde flekken

Temperaturen på Jupiters overflate ligger mellom minus 40 og 120 grader C. De varmeste, eller rettere sagt, minst kalde områder finnes omkring dens ekvator, mens det mot de to polene strekker seg kaldere soner med visse "varmeøyer".

På de bildene som er mottatt ser man den såkalte "røde flekk", som har vært kjent siden 1664. Dette "Jupiters øye" har en radius på 50 000 kilometer. Det forsvinner nå og da og dukker så fram igjen. Vitenskapelige teorier går ut på at "øyet" består av tunge gasskyer eller en samling tørris. På andre av de mottatte bildene har man konstatert huller i Jupiters overflate, omgitt av kokende orange skyer, samt visse mørke skygger som menes kastet av skybanker.

Aller viktigst: Jupiters atmosfære i dag likner i forbløffende grad den som fantes på Jorden for ca to milliarder år siden, da de første tillop til organisk liv oppsto.

Møte med Jupiter - fortsatt fra side 6

Får man ikke via Pioner 10 vite alt om Jupiter vil man i alle fall innhente en mengde viten om vår egen fortid og utviklingshistorie.

Mens Pioner 10 fortsetter sin ferd ut i de ubegripelige avstander, er de fire sovjetiske romsondene i gang med å forberede landing på Mars. De to første skulle ankomme i februar, og de to neste i april neste år. De daler ned i fallskjerm fra romskipene og skulle deretter, hvis alt går etter planen, begynne å fotografere Mars' overflate, samt foreta analyser på stedet ad automatisk vei. Selv om ingen regner med at de russiske sondene vil bli mottatt av små grønne Mars-menn, kan de kanskje gi svar på ennå tallrike gåter angående Mars, blant annet teorien om at planeten med uregelmessige mellomrom rammes av istider.

På det tidspunkt er Pioner 10 underveis til Saturn, som vil bli nådd om ca tre år. Om seks år vil den passere Uranus, om ti år Neptun, og om 14 år Pluto. Og så - men her stanser den menneskelige fatteevne - om 11 millioner år - Tyrens område. På sin vei bærer den budskapet: Her kommer vi mennesker !

Foreløpig må man slå fast at Pioner 10, som på mange måter vitenskapelig og teknisk sett er langt mer imponerende enn månefartøyene, kom velberget gjennom farene omkring Jupiter.

Som man sa i romfartssentret: "Vi kom, vi så, vi samlet materiale, som totalt vil omkalfatre vår viten om verdensrommet."

----- 0 -----

REDAKSJONELT - fortsatt fra side 4

I likhet med oss har UFO-Sverige derfor sin oppmerksomhet rettet mot disse vannene, og aksjoner er på trappene også der. Dette er ting som kunne ha krav på en større utredning, og vi håper senere å kunne komme med en slik i UFO Forum. Foreløpig har vi mer enn nok med vår egen Namsenfjord.

Sikkert er det at flere og flere forskere av problemet har begynt å reflektere mer og mer over denne tilsynelatende påfallende sammenhengen mellom UFO'er og vann .. Kjent for de fleste interesserte er biologen Ivan T Sandersons arbeider på dette felt (jfr boken "Invisible Residents"), hvor han på bakgrunn av eksempler hentet fra et ganske stort materiale går så langt som til å argumentere for muligheten av en høyt utviklet kultur på bunnen av de store verdenshav. (!) Idéen vil nok for de fleste virke fullstendig forrykt, selv om Sanderson med stor behendighet får påfallende mange brikker til å falle på plass i UFO-puslespillet, ved å anta at UFO-ene kan komme fra havbunnen. Teorien kunne blant annet forklare det forbløffende store antall UFO-rapporter opp igjennom tidene, som omhandler farkoster sett komme opp av- og/eller gå ned i vann. Han peker videre på den omstendighet at UFO'er sett over land, og som gang på gang rapporteres å styre rett ned i vannet, innsjø eller elv, nesten uten unntak framviser tegn på å være i vanskeligheter, ifølge observatorene. Dette kunne da tolkes derhen at man søker til sitt eget element når problemer melder seg - for å rette på foil e l som har oppstått.

(Fortsettes side 19)

URI GELLER OG DET UKJENTE

Ulf Gleditsch

I 1961, altså for bare 13 år siden, ga en av våre fremste psykologer, proffessor Harald Schjelderup ut: "Det skjulte menneske". Boken gir en inngående oversikt over forskningen av det ubevisste og annen del er viet parapsykologien, læren om ESP. (Ekstrasensorisk persepsjon.) Dette er de oversanselige fenomenene som telepati, (tanke- og billedoverføring), clairvoyanse (synskhet), prekognisjon (kunnskap om framtidige hendinger), retrokognisjon (tilsvarende kunnskap om ting som har hendt), psykometri (å kunne fortelle en tings historie ved å ta på den), psykokinesi (å kunne bevege ting uten å røre dem) mm..

De parapsykologiske fenomenene var tidligere ikke vitenskapelig akseptert her heime og ble betraktet som forskjellige former for magi, hallusinasjoner og abnorme sjelelige tilstander. Professor Schjelderups bok ble derfor et banebrytende arbeid som etter hvert har fått den psykologiske forskning på andre tanker, og man er nå på god vei til å anerkjenne det klare faktum at mennesket rår over ukjente sjelelige krefter og egenskaper og formidler kosmisk kraft. Året etter kom en videregående innføring i parapsykologien av den svenske forskeren Birger Quarnström. Vi skal også nevne en forløper fra 1953 av John Bjørkheim: "Det okkulte problem". For dem som måtte interessere seg for det skjulte i menneskets bevissthetsliv, gir disse tre bøkene et utmerket grunnlag for videre studium, for i de senere år er det kommet ut adskillig litteratur om disse fenomenene, særlig på Strubes Forlag i København. (1) Noen av disse bøkene skal vi komme tilbake til.

Gjennom verdenshistorien er nye tanker blitt møtt med skepsis og motstand, særlig tanker som kunne rukke tidens verdensbilde. Slike tanker ble ofte skjebnesvangre. Astronomen Galilei ble brent (2) fordi han ville rukke ved det verdensbildet den katolske kirke hadde fastlagt. I dag går man ikke så drastisk til verks, men det kan fremdeles være farlig å tenke annerledes. Særlig innenfor vitenskapen hvor man risikerer å bli utledd og isolert. Louis Pasteur fikk føle det. Tenkende mennesker med ydmykhet overfor det ukjente ergrer seg ofte over trangsynte og smålige holdninger til det nye og ukjente, men det behøver man ikke gjøre, for den skepsis og motstand som alltid møter det nye, har en oppsettende misjon. Hvis den ikke var aktiv, ville utviklingen åpenbart gå for fort og sprengte mennesket. Imidlertid kunne man ønske en mindre prestisjepræget åpenhet overfor nye veier i erkjennelse og praktisk kunnskapstilegnelse.

Israeleren Uri Geller representerer det parapsykologiske felt. Han har psykiske krefter man hittil har visst lite om, og det er ganske naturlig at forskerne nå, særlig i USA, går inn for å studere ham så kontrollert som mulig. Geller har klart bevist at han under konsentrasjon kan motta et bilde fra en annen hjerne og tegne det. Han har bevist at han ved konsentrasjon kan påvirke fysiske ting. For mange er dette rart og de aller fleste tror ikke på slikt. Men mange mennesker har oppdaget at skjører i deres eget hjem, langt fra Geller, er blitt bøyd og klokkes som har stått i årevis er begynt å gå. En også baklengs. Man vet at det skjer men ingen kan forklare hvordan.

Uri Geller - fortsatt fra side 8

Forskerne deler seg i to grupper. De som er åpne for dette nye og de som avskriver det som magi. La oss resonnere over hva som skjer i et tilfelle som dette.

På fenomenet Geller kan det etter min oppfatning være tre svar. To av dem vil kanskje bli akseptert, det tredje avskrives som tøv. Geller har kanskje evnen til å aktivisere sjelskrefter som mennesket i sin alminnelighet ikke bruker, men kanskje kan komme til å bruke hvis de blir bevisste om dem. Den andre forklaringen, som Geller selv hevder er riktig, er at han mottar denne kraften utenfra. En kosmisk overføring. Den tredje er at denne mannen kommer fra det ytre rom og er plassert på Jorden av UFO-nauter fra en annen klode for å undervise oss i muligheten av det umulige. På samme måte som Däniken når han tror at fortidsrikene fikk sine kunnskaper fra "guder" fra andre kloder. Store fysikere som Oberth og von Braun anser det for mulig at Jorden i fortiden kan ha fått slike besøk. Det skulle derfor være grunn til å anta et vi får dem nå også, selv om våre astronomer og fysikere avviser det på grunn av de store avstandene i rommet. Man skal være forsiktig med å si nei. Finnes det sivilisasjoner på andre kloder, som har en høyere utvikling enn vi, så kan de også ha løst energi- og fartsproblemene i interstellarisk romfart. Det er så mange muligheter at det svimler. Ta bare tanken, hva vet vi egentlig om den ?? Vi kan i brøkdelen av et sekund tenke oss ut i det ytterste kosmos. Sett at det finnes sivilisasjoner i kosmos som aktiviserer tanken som drivkraft. Glem ikke at det som en gang var så fantastisk at man anså vedkommende som la fram tankene som gal, i dag er virkelighet og alminnelig godtatt.

Til dato er det fra hele verden innkommet mellom ti og femten tusen UFO-rapporter. (3). Mange av de ukjente flygende objektene har vært sett av tusener av mennesker på en gang, i flere land. Mange har vært observert av trenede observatører med vitenskapelig bakgrunn, og selv Condon - amerikansk fysiker som ledet Condon-teamet, og som etter Kongressens krav (4) studerte UFO-fenomenene - måtte medgi at flere av tilfellene ikke kunne ha noen annen forklaring enn at det var mulige romskip fra andre kloder. Nylig var et fransk forskerteam oppe i de høyere luftlag og fikk anledning til å filme et flygende objekt de sier ikke kunne være noe annet enn et romskip fra en fremmed klode. (5) Forskerteamet er overbevist om at slike romskip har landet (6), og utelukker ikke at jordmennesker er blitt tatt opp i studieøyemed.

I øyeblikket er det ikke vesentlig å krangle om enten vi får besøk utenfra eller ikke. Det er heller ikke vesentlig å trekke tau om krefter i kosmos som påvirker oss, eller ikke. Det vesentlige er at vi begynner å tenke på en ny måte. Jorden er ikke lenger det naturlige sentrum i vår bevissthet og det er slutt ikke sikkert at jordmennesket og dets intelligens er universets perle. Vi må rette blikket utover og tenke i en annen sammenheng. At vi er et ledd i en stor enhet vi vet svært lite om. Denne tankegangen blir helt naturlig når vi fører astrologien inn i bildet. Astrologien var oldtidens psykologi og er ingen spådomskunst, men en analyse av menneskets karakteregenskaper basert på den stilling planetene hadde da en ble født. Tidligere ble jo også denne del av parapsykologien latterliggjort, men i dag har man et institutt for astrologi i London med fast ansatte professorer. Det foregår også et utbredt samarbeid i Europa mellom astrologer og psykologer. Man har innsett at læren om at ånd og materie er to sider ved samme sak, absolutt har noe for seg.

Uri Geller - fortsatt

Det vil med andre ord si at det åndelige innhold i planetene og kosmos forøvrig, påvirker oss og vi dem. Vi kjenner månesyken og vi vet at de fleste mord skjer i måneskinn. For å ta en ting.

Det kan være, som Geller selv sier, nettopp det som skjer. Kraftpåvirkning utenfra forløser krefter hos ham som vi ikke kjenner. Men det kan også tenkes at hjernen på en annen klode påvirker ham telepatisk. Et menneske som påstår å ha sett det indre av en UFO, påstår at individene i det fremmede romskipet kommuniserte ved hjelp av telepati og mottok telepatiske beskjeder som avtegnet seg på en skjerm. Man bygger i dag i USA veldig lytteapparater for å prøve å ta inn intelligente signaler fra kloder i vårt solsystem. (7). Personlig tror jeg ikke man kommer i kontakt på den måten. Det vil sikkert komme til å skje telepatisk, fordi tanken ikke kjenner noen grenser. Bortsett fra evigheten som begrep.

Vitenskapen har sin skepsis og prestisje og har vanskelig for å akseptere at dens regnestykker ikke er riktige. Folk i sin alminnelighet blir redde når vante forestillinger brytes ned. Å tenke kosmisk er noe helt nytt og møter naturligvis flukt og motstand. Det religiøse mennesket har naturligvis lettere for å møte denne utfordringen, ikke minst fordi den kan gi oss et større perspektiv også i troens verden. Men man er generelt redd for de politiske, sosiale, konfesjonelle og økonomiske konsekvensene av et kosmisk engasjement.

Om dette nye syn på eksistensen og den kosmiske sammenheng og vår bestemmelse, kan jeg anbefale Paul Goos (nylig omtalt i Hjemmet) : Søg - og I skal finde. Brother Philip: Andesbjergenes hemmelighet. Gerhard R Steinhäuser: Ut over tid og rom. Andrew Tomas: Vi er ikke de første. Klaus AArsløff: Før dette. Sheila Ostrander og Lynn Schroeder: Psykisk forskning bak jerntoppet. Denne litteraturen nærmer seg tilværelsen bakom vår, og mener at den er mulig å forstå når vi når et høyere åndelig plan enn vi står i dag. Bøkene kan bestilles hos Strubes i København. Hos Strubes foreligger også et trebinds hovedverk om parapsykologien og en rekke spesialskrifter om dens fenomener. Jeg vil også minne om dr. Nils-Olof Jacobsens bok: Liv etter døden? (Gyldendal) - og tilslutt minne om at parapsykologien ikke er noen trosretning som for eksempel spiritismen, men en vitenskapsgren som med vitenskapelige metoder søker å løse gåten om de paranormale fenomenene og gi oss dypere innsikt i oss selv og den kosmiske sammenheng.

Bergens Tidendes kronikk tirsdag den 2 april 1974.

Fotnoter (NUFOC)

1. Vi henleder også oppmerksomheten på Valby Antikvariat & Bogimport, og viser til annonser i UFO Forum.
2. Galilei ble som kjent ikke brent på bålet.
3. Mellom ti og femten tusen UFO-rapporter er for lite. Man må si i det minste over et par hundre tusen.
4. Condon-kommisjonens undersøkelse var ikke foranlediget av kongressen, det var det amerikanske flyvåpenet som sto bak.

- 5.. Dette er en drøy påstand og vi kjenner ikke til at de franske forskerne det refereres til skal ha kommet med en slik uttalelse.
6. Heller ikke dette har vi hørt tidligere, og vi skulle gjerne vite hvordan det franske forskerteamet har kommet til denne overbevisning.
7. Skal sikkert være fra kloder u t e n f o r vårt solsystem

Kronikken ligger forøvrig på grensen av hva vi anser som aktuelt stoff for UFO Forum, men vi har likevel tatt den med, blant annet fordi vi vet at noen av leserne har en viss interesse for tanker av dette slag. Disse foranlediger ingen kommentarer fra Norsk UFO Centers side, men vi mener det legges for stor vekt på den interplanetariske hypotesen, da det kan forefinnes andre muligheter med minst like aktuelle og interessante perspektiver.

----- o -----

VELLYKKET ARRANGEMENT

Fritidsklubben Gigantens UFO-utstilling på Lillestrøm-messen er nå avviklet, og vi kan kreditere den dynamiske gruppen for enda et vellykket arrangement !

Messen, som varte fra og med 17 til og med 26 mai, ble besøkt av 84.000 betalende personer - et ganske imponerende tall. Gigantens utstilling fanget så avgjort sin del av interessen, og det er ikke vanskelig å forestille seg hvilken stri tørt det må ha vært for arrangørene å parere det kontinuerlige bombardement av spørsmål fra utallige interesserte som hele tiden flokket seg rundt standen.

Brosjyrer etc ble utdelt til 3.225 personer (ikke barn), og 3.000 interesserte mottok kopi av professor Hyneks åpne brev til Condon-komiteen, som vi har gjengitt i et tidligere nummer av UFO Forum.

Vi vil samtidig benytte anledningen til en honnor til Valby Antikvariat & Bogimport i København, som støttet utstillingen med et bidrag på 5.000 brosjyrer og et imponerende antall bøker, og vi håper at riktig mange av de som mottok brosjyrene vil følge opp med bestillinger.

I denne sammenheng unnlater vi heller ikke å nevne Skandinavisk UFO-Information (SUFOI), Danmark, som bidro med en god del materiale i form av fotografier etc., og Namdal Arbeiderblad, Namsos, som sendte bilder av avtrykkene ved Namsenfjorden, samt de utgaver av avisen som i sin tid brakte stoff om avtrykkene.

Vi gratulerer Giganten Fritidsklubb med imponerende innsats og resultat !

----- o -----

BILLEDBLADET NÅ's UFO-REPORTASJER I NR 16 OG 18 1974

"DET ER EN FLYGENDE TALLERKEN"

Under denne kategoriske overskrift bringer Billedbladet NÅ, nr 16 for 20 april dette år en omtale av de to fotografiene som ble tatt fra det franske concordeflyet den 30 juni ifjor, i nærvær av en stab med vitenskapsmenn og teknikere. Concorde befalt seg som kjent i en høyde av ca 17.000 meter, over Tsjad i Sentral-Afrika da føreren - den verdenskjente testpiloten André Turcat - fikk øye på et merkelig lysfenomen mot den nattsvarte himmelen. Han underrettet straks vitenskapsmennene, som gjennom vinduene i flyet kunne se en lysende gjenstand bevege seg med stor hastighet drøyt 3000 meter høyere enn flyet. På bakgrunn av observasjoner som ble foretatt kom man fram til at gjenstanden befant seg i en avstand av ca 15 kilometer fra Concorde og diameteren ble anslått til omkring 200 meter. Hastigheten var langt større enn flyets - som lå på ca 2200 km/t.

En nærmere omtale av observasjonen vil bli brakt i Rapportnytt.

Det vi ønsker å kommentere her er en del misvisende opplysninger og tildels meget grove feil som har sneket seg inn i NÅ's framstilling av saken og bladets kommentarer til den. Observasjonen er slått opp som om den skulle være helt og aldeles unik og fullstendig uten sidestykke i UFO-historien. Dette er kanskje i seg selv ikke så merkelig - snarere nettopp hva man kunne vente av skribenter med mangelfullt kjennskap til denne. Likedan mener man at de franske vitenskapsmenns positive uttalelser til observasjonen (1) må ha gledet "UFO-logene", "Tallerkenentusiastene" verden rundt. "Det må ha styrket dem i deres oppfatning av at vi utforskes av ikkejordiske, intelligentstyrte farkoster". (Sic !) Og videre: "Det er jo ikke hver dag framstående vitenskapsmenn står opp og i klar tekst erklærer at de tror på flygende tallerkener". (Sic !)

Meningsløse uttalelser av dette slag påkaller egentlig en ganske omfattende redegjørelse fra fagfolks side, men da vi ved utallige tidligere anledninger har stresset de grunnleggende momentene som her neglisjeres, vil vi nøye oss med å peke på det faktum at Concordeobservasjonen må betraktes som heller beskjeden sammenliknet med noen av dem som er gjort tidligere. Som eksempel kan bare nevnes Trinidad-observasjonen fra 1958, hvor minst ethundre vitenskapsmenn, teknikere og flåteoffiserer så og fotograferte et UFO i fullt dagslys, og på så nært hold at en rekke tekniske detaljer kunne iakttas på gjenstanden, idet den kom inn fra havet, svingte rundt fjelltoppen Desejado Peak og dro tilbake samme vei den var kommet. der er i det minste irrelevant å diskutere meteoritter, rakett-eksperimenter og plasma.

En rekke eksempler kunne nevnes for å vise at man har mange like gode og tildels bedre observasjoner av UFO'er enn den som NÅ oppfatter som unik. Men bare de færreste har anelse om at det virkelig forholder seg slik, og dette mener vi er beklagelig.

Andre del av bladets reportasje er hentet fra det svenske ukebladet FIB-aktuelt, som forela bildene for et ekspertpanel ved F O A (Forsvarets forskningsanstalt).

Billedbladet NÅ's - - fortsatt fra forrige side

FIB-aktuelt skaffet fra Paris to eksklusive stillbilder av lysfenomenet - et oversiktsbilde og et 150 ganger forstørret detaljbilde av gjenstanden. I den forbindelse skal forskningsingeniør Carl Hugo Ågren ved FOA ha uttalt: (sitat fra NÅ): "Det går ikke an å bedømme kopier. Fortell alle UFO-venner det" !

Så vet vi d e t . Det går som kjent ikke en dag uten at man lærer noe nytt, og vi vil gjerne få lov til å uttrykke vår dype takknemlighet overfor forskningsingeniør Ågren for at han gjennom ukepressen lar falle slike verdifulle drypp av informasjon til de uvitende skarer i samfunnet. (Han var kanskje ikke kjent med at det var FIB-aktuelt og ikke "UFO-venner" som hadde rekvirert kopier fra Paris, men det får så være. I alle fall er det gunstig for et ukeblad å kunne slå opp sensasjoner, og samtidig gardere seg ved å ha noen å skyld på -.) (2)

Når det gjelder de øvrige ekspertuttalelsene som FIB-aktuelt har innhentet fra FOA og som NÅ gjør bruk av, hopper vi her over disse, da de vil bli brakt i Rapportnytt. Men vi vil likevel gjerne ha med at dr. Tage Eriksson (Sveriges Rolf Brahe) figurerer i omtalen, som den mann på FOA som siden høsten 1965 har "tatt seg av alle observasjoner av himmelfenomener som er innkommet til det svenske forsvarets forskningsanstalt." Han samler dem i permer, heter det.

Fra vårt samarbeide med svenske UFO-loger har vi lenge vært kjent med denne imponerende virksomheten fra Tage Erikssons side, men vil gjerne føye til at han offisielt har uttalt at man på FOA ikke har anledning til å følge opp UFO-rapporter med undersøkelser i større utstrekning, da det ikke er bevilget penger til et slikt arbeide, som naturligvis ville koste ikke så rent lite. Videre heter det i NÅ's reportasje at Tage Eriksson er blitt kalt "svenske UFO-logers hovedfiende" - dette på grunn av hans "Skepsis" når det gjelder flygende tallerkener.

Som så mye ellers i reportasjen er denne uttalelse temmelig grovt insinuerende, da den implisitt rommer en absolutt ubegrunnet beskyldning overfor svenske UFO-forskere for mangel på objektivitet. Det er Tage Eriksson som er den objektive part i saken.

Imidlertid kan vi, med vårt kjennskap til disse tingene, trygt si at det motsatte er mye nærmere sannheten, da verken svenske eller norske UFO-forskere betrakter noen som sin "fiende" som følge av at vedkommende har evnen til å innta en objektiv holdning i en sak. Når UFO-forskere i Sverige av og til har reist kritikk mot Tage Eriksson, skyldes dette ganske enkelt at han ved en rekke tilfeller har avgitt offisielle uttalelser i hytt og vær, uten på forhånd å ha satt seg tilstrekkelig inn i det materialet det har vært tale om - og at han ved minst en anledning beviselig har framkommet med utsagn som var stikk i strid med de faktiske forhold. Dette har man som rimelig kan være, fra mer informert hold funnet grunn til å påtale, selv om man altså ikke kan regne med å gjøre det ustraffet.

Tage Eriksson skjeller heller ikke mellom UFO'er og romskip, og her kunne han kanskje ha noe å lære av UFO-logene, som ikke bare kjenner den vitenskapelige tankegangs grunnprinsipper, men også gjør bruk av dem i praksis. Hadde Tage Eriksson gjort det samme ville det ikke ha oppstått noen "myte" om "fiendskap" mellom to parter som ut fra enhver fornuftig tankegang burde kunne samarbeide om disse tingene i fred og fordragelighet.

Billedbladet NÅ's --- fortsatt fra forrige side

Så kommer vi til NÅ-reportasjens høydepunkt når det gjelder å snu opp ned på de faktiske forhold. Vi siterer nest siste avsnitt:

"De franske vitenskapsmenn er imponert av hva de så over Afrika. Men allerede nå tolkes iakttakelsen på mange forskjellige måter, hvilket er typisk for nesten alle observasjoner. Fenomenet kan ha sin naturlige forklaring. Det har praktisk talt alle iakttakelser av tallerkener. Hvis de ikke har det, beror det i første rekke på ufullstendige vitneopplysninger."
(sitat slutt).

Det kan unektelig føles noe forstemmende å se at vedkommende som står bak dette oppslaget (forfatter er ikke angitt) ennå ikke har lagt merke til et av de hovedpoengene som så mange framtrepende vitenskapsmenn på det kraftigste har understreket igjen og igjen, og som vi selv har påpekt nesten ad nauseam. Vi sikter naturligvis til det klare faktum at de UFO-observasjoner som gjenstår som uforklarlige NETTOPP KJENNETEGNES VED AT VITNENE ER HØYT KVALIFISERTE IAKTTAKERE, OG AT DISSE REGISTRERINGER, IAKTTAKELSER OG OPPLYSNINGER, ER AV EN SÅ FULLSTENDIG, GRUNDIG OG PÅLITELIG KARAKTER AT MAN KAN SLÅ FAST DET RAPPORTERTE FENOMENS TOTALT UKJENTE NATUR.

(Vi minner samtidig om at rapporter av dette slag som regel omtaler store gjenstander sett på nært hold i fullt dagslys over lengre tid av teknisk trent personell, og som av disse beskrives som en tydelig konstruert gjenstand, ulikt alt man tidligere har sett.)

Forfatteren av reportasjen i NÅ har med andre ord tatt for seg UFO-problemets kanskje viktigste poeng, og i den forbindelse kommet med en uttalelse som er diametralt forskjellig fra de faktiske forhold, slik at selve poenget fjernes totalt.

Dermed må man atter en gang spørre seg: Kan en undres over at det brede publikum er i villrede når de står overfor dette meget omskrevne fenomen? Skal man forbauses over at problemets egentlige karakter stadig unndrar seg større oppmerksomhet? NÅ's reportasje demonstrerer klart en av grunnene til at et fenomen uten noe sidestykke og av uhort fremmedartet karakter stadig kan manifestere seg i vår midte uten at almenheten er inforstått med at dette virkelig skjer, både i vårt eget land og i verden forøvrig.

Reportasjen minner oss dessuten om hvor maktpåliggende det nå er å få bibrakt dags- og ukepressen de grunnleggende facts som hele den seriøse interesse for UFO-problemet bygger på, samt hvordan UFO-forskning på privat basis drives. Det er uten videre klart at enhver omtale av disse tingene i aviser og ukeblad vil være mer forvirrende og misvisende enn opplysende, så lenge de som står som forfattere ikke setter seg inn i disse forhold.

Fra vår side er et omfattende rundskriv på trappene, og med tiden kunne det kanskje også la seg gjøre å få arrangert en slags pressekonferanse viet til informasjon på dette området.

=====

Billedbladet NÅ's - fortsatt fra forrige side

Fotnoter

1. Den franske raketteksperten Claude Poher, sjef for det franske institutt for romforskning, fortalte at han etter å ha studert filmen og sett forstorrelser, var helt åpen for alle hypoteser. Han var overbevist om at man sto overfor noe unikt og fremmed, og sa blant annet:
- Vi må nå for alvor regne med at det forekommer flygende, ennå ikke identifiserte gjenstander i store høyder. Jeg utelukker ikke muligheten av at det kan dreie seg om en farkost fra en annen planet. Å tro noe annet ville være å bedra seg selv - - - osv.
2. Det kunne her være fristende å minne om, eller gjøre oppmerksom på, at det blant UFO-førskerne finnes en lang rekke vitenskapsmenn og andre eksperter med betydelig større bakgrunn enn de personer man refererer til på FOA. Dette burde være alminnelig kjent for mang en "ekspert" og mang en ukebladsskribent, men det later til at man av en eller annen grunn velger å underslå denne kjennsgjerning.

*
*
*
*
*
*
*

"13. MARS 1974 - U F O O V E R H A L L I N G D A L "

Billedbladet NÅ nr 18 - 4 mai 1974. Tekst Jan Fiksdal

Denne omtalen gjelder observasjonen som ble gjort av våre representanter på Lillestrøm, herr og fru Fjellberg, samt Knut AAsheim, og andre. UFO'en ble samtidig sett og fotografert av to ungdommer fra Nesbyen i Hallingdal, Sverre Gulbrandsen og Stein Gjestemoen.

Saken vil bli behandlet detaljert i RAPPORTNYTT nr 3/1974.

Her skal vi peke på de viktigste av de feil og misforståelser som bladets omtale inneholder :

1. Gjenstandens hastighet ble ikke målt med kompass. Det var naturligvis dens posisjon(er) som ble registrert på denne måten.
2. NÅ framkalte ikke filmen, men fikk den til utlån.
3. De uttalelsene som er tillagt Knut AAsheim, i forbindelse med UFO a la romskip, "sigarformede hangarskip", "operasjons- og rekognoseringsfartøyer" etc., har han i k k e kommet med ! Journalistens "opplysninger" på dette punkt stammer fra en suspekt brosjyre, som han beklageligvis er kommet i besittelse av.
4. Betegnelsen "Lillestrøm UFO-gruppe" eksisterer ikke i virkeligheten og er således grepet ut av luften.
5. UFO-sentret i Trondheim er en forvanskning av Norsk UFO Center. (Bevisst forvanskning ?)
6. Betegnelsen "UFO-laget" representerer for oss et helt nytt uttrykk. Det kommer forøvrig sikkert ikke til å bli adoptert.

Billedbladet NÅ's - - - fortsatt fra side 15

7. Objektets størrelse ble i k k e beregnet av en astronom på Blindern. Beregningene med hensyn til størrelse, avstand, høyde etc., ble utført av Øyvind Andreassen, som er en av våre feltforskere i distriktet, og forøvrig medlem av Giganten Fritidsklubb.

At Øyvind studerer på Blindern og har astronomi og matematikk som sin spesialitet er en helt annen sak, som på ingen måte rettferdiggjør bladets omskriving av de faktiske forhold på dette punkt.

Bortsett fra disse feilaktige opplysningene er NÅ's omtale av observasjonen ganske bra, og man må naturligvis sette pris på den spalteplassen bladet har spandert på saken. Likevel kan vi ikke la være å peke på ett etter vår oppfatning meget viktig poeng ved oppslaget. Som den observante leser vil ha lagt merke til er reportasjen sterkt tendensiøs på en ganske spesiell måte:

Den unngår nemlig meget bevisst og omhyggelig enhver opplysning eller uttalelse som direkte eller indirekte kunne begünstige såvel UFO-arbeidet som de involverte UFO-forskere.

Kan noen unngå å legge merke til dette ? La oss her innskrenke oss til følgende bemerkninger:

1. Norsk UFO Center, som undersøker saken, er såvidt nevnt i en bisetning, og navnet er forvansket.
2. Samspillet mellom Norsk UFO Centers feltforskere, som i dette tilfellet skulle vise seg å spille en uvurderlig rolle, er ikke nevnt med et eneste ord eller antydning. Heller ikke at representantene på Lillestrøm, samt Knut Aasheim er knyttet til organisasjonen.
(Jmfr "Den vesle gruppen av UFO-entusiaster i Lillestrøm-")
3. Som nevnt ovenfor har man på det mest omhyggelige underslått det faktum at Øyvind Andreassen er en av Norsk UFO Centers representanter og feltforskere i Lillestrøm. I stedet heter det at de beregningene det er tale om ble gjort ved hjelp av en astronom fra Blindern.

Her er det ikke tale om "pirk" fra vår side. Det vi ønsker er å peke på det klare faktum at dags- og ukepresse, med noen få hederlige unntak, av en eller annen grunn velger å manipulere stoff av dette slag, på en spesiell måte. Det gjøres regelmessig og alltid etter de samme "prinsipper". Spørsmålet om h v o r f o r lar vi foreløpig stå åpent, men vi kommer til å ta det opp på forskjellig vis etter hvert.

vvvvv v v v vvvvv
v v v

"UFO's FROM BEHIND THE IRON CURTAIN" K Stenødegård

Dette er tittelen på en av de to nye bøkene vi nylig har mottatt til vurdering fra Souvenir Press Ltd., London.

"UFO's FROM BEHIND THE IRON CURTAIN" er skrevet av Julien Weverbergh, en belgisk journalist, og Ion Hobana, en rumensk vitenskapelig korrespondent. Boken handler om UFO-situasjonen bak "jernteppet", og omtaler ganske detaljert flere meget interessante rapporter fra østeuropeiske land, og fra Sovjetunionen. Foruten å få kjennskap til viktige detaljer vedrørende disse observasjonene, som ellers ville ha vært vanskelig tilgjengelige, vil leseren også få et godt innblikk i myndighetenes holdning til UFO-rapporter, samt den smule privat UFO-forskning som forekommer i disse land.

- - -

Ti millioner trær ble odelayt under et umåtelig lysglimt i Sibir - Var det en kjernefysisk eksplosjon? I 1908? Eller kunne det ha vært en meteoritt eller komet? Det trodde man til å begynne med, men vitenskapsmenn har lett fullstendig forgjeves etter selv det minste fragment eller spor av noe slikt - -. Senere har det vist seg at trænes genetiske struktur har forandret seg i eksplosjonsområdet, noe som sterkt peker i retning av den kjernefysiske teorien. Øyenvitner beskrev den styrtende gjenstanden som en kjempestor sylinder, og ved å sammenholde observasjonene ser man at den har forandret kurs flere ganger. En farkost fra verdensrommet?

Dette er beretningen om det såkalte "Tungas-fenomenet", som bokens første kapittel er viet til, og hvor en lang rekke høyst oppsiktsvekkende detaljer kommer for dagen i form av facts, som fullstendig synes å utelukke meteoritt/komethypotesen. Et freeco-maleri i et middelaldersk kloster i Jugoslavia forbløffer ekspertene: Hva var det som fikk munkene til å male et "romskip" over Golgata?

Sovjetiske astronauter har ved tre forskjellige anledninger rapportert "flygende sylindere" i verdensrommet. Hva var det de så?

Bokens forfattere bringer en imponerende samling av rapporter fra hele verden. De har benyttet et rikholdig materiale fra eget arkiv basert på personlige erfaringer i forbindelse med rapporter de har mottatt fra såvel trenede iakttakere som legfolk. Og det er på bakgrunn av dette materialet at de nå har vært i stand til å representere den første samling av UFO-bevismateriale fra landene bak "jernteppet", siden den offisielle "clamp-down" av informasjon i 1968.

På tross av materialets seneasjonelle karakter har forfatterne opprettholdt en objektiv og kritisk holdning til saken. De har sjekket og dobbeltsjekket, så langt de har vært i stand til det. Deres konklusjon er at rapportene om UFO-observasjoner i Øst framviser nøyaktig de samme

UFO's FROM BEHIND THE IRON CURTAIN - fortsatt fra side 17

typiske monstre som i Vest, og at reaksjonene på dem også er de samme - blant myndigheter, vitenskapsmenn og publikum.

Bokens forfattere har selv ingen teori til forklaring på mysteriet - de mener det ikke ligger til dem å skulle gi en slik. Men de mener uten skygge av tvil at et mysterium virkelig foreligger, at dette må løses hvis mulig, og at den nåværende forsknings oppgave må bli å nedtegne alle tilgjengelige detaljer, i håp om å finne - ikke et svar - men grunnlaget for oppdagelsen av en ~~m e t o d e~~ til å studere UFO-fenomenet.

Er UFO'er av utenomjordisk natur? Har de sammenheng med forsøk på kommunikasjon fra sivilisasjoner i andre solsystemer eller galakser? Eller har de sammenheng med såkalte parapsykologiske/parafysiske fenomener? Det finnes for ekspl sovjetiske vitenskapsmenn som er av den oppfatning.

Kapitel 2 i boken tar for seg et meget interessant emne, nemlig russisk UFO-logi. Og her framgår det tydelig at sovjetiske UFO-loger, i den utstrekning de finnes, står overfor de samme problemer som sine kolleger i vest, og som skulle være velkjente nok for de fleste av dem som har stiftet nærmere bekjentskap med UFO-saken. Østeuropeiske myndigheter har kanskje hatt det adskillig lettere enn hva tilfellet har vært hos de tilsvarende instanser i de vestlige land, når det gjelder å "håndtere" UFO-rapporter. Forskjellen består i at mens man i vest har måttet gjøre visse anstrengelser, som f eks Project Blue-book, og dr. Donald Menzel's skrivelser, har man i øst noydt seg med å plagiere disse, når det gjelder å imotekomme publikum i UFO-spørsmål.

Men akkurat som i den vestlige verden har man også i øst virkelige autoriteter innen UFO-logenes rekke, og den mest kjente sovjetiske UFO-log, hvis navn mange vil dra kjensel på, er dr. Felix Zigel - professor i høyere matematikk og astronomi ved Moscow Aeronautical Institute. Han forsøker blant annet å eteblere en verdensomspennende organisasjon for UFO-forskning, og det er en kjent sak at mange sovjetiske vitenskapsmenn deler hans syn på disse tingene. UFO-logi er ikke tabu i Sovjet, men russere må vanligvis gå nokså forsiktig fram dersom de ønsker å engasjere seg i saken. Innflytelsen fra "UFO-motstandere" er her betydelig større enn i USA i dag, og debatten er holdt i en skarpere tone. Imidlertid synes "motstandernes" gemytter å ha blitt dempet en del etter at de ble kjent med synspunktene til slike internasjonalt kjente vitenskapelige kapasiteter som for eksempel professor J Allen Hynek, dr. Jacques Vallee, og professor James E McDonald, for å nevne noen få av de høyt ansette vitenskapsmenn som etter dyptgående studier betrakter UFO-fenomenet som et påtrengende viktig forskningsoppdrag, og kanskje det største vitenskapelige problem i vår tid. Ingen som ønsker å skrive eller på annen måte utbre seg om UFO-problemet kan ignorere disse kapasiteters vitenskapelige arbeid - i hvert fall ikke med æren i behold. Tendensen blant russiske vitenskapsmenn synes å være "vente og se" hva som skjer i USA.

På tross av meget begrenset informasjon på dette området, gjennom sovjetisk presse, publikasjoner etc., har bokens forfattere vært i stand til å slå fast følgende :

"UFO's FROM BEHIND THE IRON CURTAIN" - fortsatt fra side 18

1. Den russiske U O-perioden begynte i 1946 (altså den "moderne").
2. Russiske UFO'er har de samme karakteristika som ellers i verden.
3. På tross av at UFO-observasjonene ikke er annonserte i massemedia ser man det samme "feed-back" som i vest når det gjelder publikum og observatører.
4. De vitenskapelige sirklers holdning til problemet er den samme som ellers i verden.
5. UFO-fenomenet antas å være av ekstraterrestriell natur.

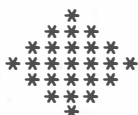
Bokens kapittel 4 forteller om UFO-logi i Polen, Tsjekkoslovakia, og Ungarn, mens man i kapittel 5 får stifte bekjentskap med den private gruppen Akademski Astronomsko-Astronautiki Klub i Sarajevo (Jugoslavia), som blant annet kan sies å være en slags UFO-organisasjon.

En stor del av boken er viet til grundig omtale av en rekke interessante UFO-rapporter, i form av en meget verdifull dokumentasjon, og dette gjelder særlig dens annen del, som i sin helhet består av konkrete eksempler på UFO-rapporter fra hele Øst-Europa og Russland.

En forsvarlig fortegnelse over referanser og kildeangivelser savnes heller ikke, noe som naturligvis høyner stoffets dokumentariske verdi.

- - -
Vi betrakter boken som et verdifullt tilskudd til den seriøse UFO-litteratur, og tør anbefale den på det beste for enhver interessert.

Ion Hobane & Julien Weverbergh: "UFO's FROM BEHIND THE IRON CURTAIN"
Souvenir Press Ltd., 95 Mortimer Street, London W 1 N 8 HP - 1974.

REDAKSJONELT - fortsatt fra side 7

Med dette i tankene, eller i underbevissheten, må man kanskje forbløffes desto mer når man leser beretningen av 30.12.1972, fra det sydlige Argentina, hvor en gjeter beretter om sin nærobservasjon av en tallerkenformet farkost, med kuppel, vinduer og det hele. At hans detaljerte beskrivelse av gjenstanden faller sammen med utallige tilsvarende beskrivelser fra hele verden burde såvisst ikke forbløffe noen. Det forbløffende er :

Ifølge observatøren, gjeteren Venture Maceiras, (han beskrives som ærligheten selv, og på stedet ble påvist en rekke fysiske effekter) - kunne han mellom to av UFO'ens vinduer meget tydelig se et emblem. Det var rektangulært, øverste halvdel var lyseblå, og den nederste gyllen. På den blå delen fantes noen merkelige tegn, samt et symbol oppsatt på en hvit sirkel. Symbolet var ikke til å ta feil av. Det forestilte en -- H A V H E S T , med krone på hodet !

Og dermed - kjære leser - GOD FERIE !

"MAN ABD THE STARS"

K. Stenødegård

Denne, kanskje litt poetiske,
tittel finnes på omslagssiden
av den andre boken vi har mot-
tatt fra Souvenir Press, sam-
men med undertittelen :

Contact And Communication With Other Intelligence

Kontakt med andre sivilisasjoner fra andre solsystemer har i nærmere et århundre vært en science-fiction-drøm. Men hva hvis noe slikt virkelig skulle hende en dag ? Bokens forfatter, Duncan Lunan, mener som Arthur C. Clarke, at menneskets adkomst til verdensrommet er det viktigste skritt i evolusjon siden livet på jorden forlot havet og etablerte seg på landjorden. Han betrakter utforskningen av verdensrommet som menneskets eneste alternativ til regresjon, og mener at vi burde preparere oss for dette.

I 1972, som president for det skotske Association for Technology and Research in Astronautics (ASTRA), leder Duncan Lunan en serie av diskusjoner om interøtellare reiser, og hvor flere eksperter innen teknologi, astronomi, psykologi etc., deltok. Her tok man for seg mulige mål, hensikter og problemer i forbindelse med et program for å registrere andre planeter med muligheter for liv, kolonisere dem, samt mulig kontakt med andre sivilisasjoner. De tingene man kom fram til under konferansene førte til at han skrev denne boken, som nesten kan leses som en science-fiction-bok, men som samtidig minner oss om at mirakler av dette slag er mulig for mennesket å realisere.

Kapitlet om navigasjon i rommet, inklusive begreper som tidsdilasjon i forbindelse med relativitetseffekter, hastigheter større enn lysets, og "sorte hull" i universet, er like fantasieggende som Kubrick's film "2001".

Før boken var ferdigskrevet inntraff en ekstraordinær begivenhet. Lunan lyktes i å deschiffre et sett mystiske radiosignaler, mottatt i 1920-årene, i form av en serie stjernekart, tilsynelatende overført via et romfartøy som sirklet rundt Jorden. Budskapet opprinnelse lot til å være stjernebildet Bootes (Hyrden), for 13 000 år siden, og fra en planet som lenge hadde vært ubeboelig.

Hadde han snublet over et SOS-signal fra en sivilisasjon på jakt etter et nytt hjem, for deres egen planet brente opp i varmen fra sin ekspanderende sol ? Fant de noe slikt i tide ? Er de også nå klar over vår eksistens ?

Man And The Stars (mennesket og stjernene) er ikke bare en analyse av disse svimlende muligheter. Forfatteren lenker dem også sammen med mulige indikasjoner fra fortiden på at romskip fra Epsilon-Bootes en gang har vært her. Kontakt med andre intelligenser, mener Lunan, kan bli en høyst positiv begivenhet, eller en katastrofe. Forberedelsene må derfor begynne nå.

(Fortsettes neste side.)

Dog bør det understrekes at dette bokstavelig talt miserable kapittel ikke forandrer det faktum at bokens øvrige og alt overveiende innhold er ganske interessant og lærerikt for enhver med interesse for universet og dets utforskning. Og med sine 324 sider og imponerende illustrasjoner utgjør boken et gedigent verk, viet til spørsmål og problemer av økende aktualitet for ethvert tenkende menneske.

Souvenir Press Ltd., 95 Mortimer Street, London W1N 8HP,
1974.

XX

.....

.....